

שיעור השבוע

יש חדש

לימוד תורה המקדש

הרבי מליבאוויטש קרא להוסיך בימי בין המצריים בלימוד התורה ובנינת צדקה, ובמיוחד בלימוד ענייני המקדש – בתורה שכתב (פרשיות תרומה, ויקהל-פקודין; יחזקאל פרק מ"מ), בתורה שבעלפה (מסכת מידות) ובבלהכה (הלכות בית הבחירה לרמב"ם).

שנת הארבעים

לציוון ארבעים שנה לקריאת הרבי יפהל' בת"י חב"ד בימי בין המצריים להסברה ולימוד בנושאי בית המקדש. יופצו מאות אלפי עולונים וחבורות לימוד יומי ויערכו שיורים והרצאות בשילוב מולטימדיה. פרטים בבית חב"ד המקומי.

ועידת המהננים הכה"ח

בימים שניירבכיעי, י"א"ג במנחמת'אב, תחכנס במלון ניר עציון שבמורדות הכרמל הוועידה השנתית העשירים ושמונה של המהננים, שמארגן המרכז החינוכי-חסידי שעלייד צעררי חב"ד. הרב נתני רוט, מנהל הוועידה, אומר כי השנה עינור במרכו הוועידה הנושא: "ליראה את ה" – הרשות יירת שמים בתלמידים", חלק מהייתה של השנה שנתת הקהיל'. פרטים 02-5000770.

זמן השבוע

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע אילת ניו יורק	כינסת שבת 07:07	7:22	7:15	7:23	7:18	7:18
	צאת שבת 08:23	8:25	8:26	8:26	8:17	9:07

פרק א' בתוקף

שיעור השבוע הוא גליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנות תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף-יצחק אהרוןוב

עורך: מנחם ברוד
יוצאת לאור על ידי: המרכז לעזרו שליחות
תו"ד 100 כפר חב"ד 6084000

טל' 03-9606169 • 073-2480711 • פקס: 03-53166532@gmail.com
מודעת: טל. 053-3166532, דוא"ל: www.chabad.org.il
אין המרכיב אחריאית לתוכן המודעות ולכשרות
נא לשמר על קדושת הגילון

מי מחנן מחדש צה"ל

חילונים וקצינים בעלי עולם ערוכים יהודי מוכנסים למכבש לחצים אדר, והם מבינים שאם רצונם להתקדם בצבא עליהם לשחוק או להתיישר

חייל צה"ל צדיקים יהודות אמריקאיות. הכנסת ספר תורה בסיס נבטים יהודים מוכנסים למכבש לחצים אדר, והם מבינים שאם רצונם להתקדם בצבא, עליהם לשחוק או להתיישר על-פי עולם הערכיהם הליברלי.

כשבודקים את המסרים שאוחם גורמים מעבירים לחיל צה"ל, מתברר שלפנינו כל העמדות המוכorrect של השמאלי הרדיקל: עקווע תחושת הצד שלנו: טיפוח בו לפני האמונה כי ארץ ישראל היא נחלת אבותינו ומתחת הבורא; טפטוף מהמיד של המנטרה כי אי אפשר לנצח "עם הנלחם על חירותו"; הפיכת הזירות למגעה במיליה הנכונה ובמינויו המדויק.

להפסיק לשחוק

הגורמים האלה גם מתימרים ללמד יהודות והיהדות שליהם היא כMOVED תנועות הילברליות, שאין מאמינונות בקדושת התורה ובஹוטה תורה חיים. היילם דתים נאלצים לשמעו דברי כפירה ואפיקורסוט, ואין פוצה פה.

זו הבעיה האמיתית שהציג הרב לוינשטיין, ואotta צריך להעמיד על סדר היום ולא להרפות ממנה. חיילים הנחשים לשטיפת המוח הזאת צריכים לספר עליה בבית, והוריהם צריכים להרים קול זעקה. צריך לחשוף את דמותם של המרצים, המומנים להופיע לפני היילם; להוציאו לכלי התקשרות את התכנים המשמעיים באזני החילום: לשגר מכתבי מלחאה לראשי צה"ל ולਐ希 הציבור. הגיע הזמן לפוקה עניינים ולהפסיק לשחוק.

תקשורות הישראלית פיתחה הסטה נושא הדיון על-ידי עשייה שערוריה מזוטות. בכל פעם שאדם משמע טעונה שלא נוח להתמודד אליה, נטפים לאיזו התבטאות שלו או לאמירה שליט כלשהי, ובינתיים שוכחים לגמרי את העניין העיקרי.

במשפטם ביליס המפורסם השתמשו בטכנית זו. בהיכל בית המשפט נערך דיון רציני על... בול שהובדק הפו. הטעוב טען שיש לפолос את כל המסמכים שהוגשו מטעם ההגנה, מכיוון שכאשר נשלו בדואר הודבק על המעתפה בול הנושא את דיקון הצעיר כשהוא הפו. גם זו דרך להסביר את הדעת מהבעיות האמיתיות.

עומק החדרה

הסערה התקורתית סבב דבריו של הרב גיאל לוינשטיין נועדה אף היא להסיט את תשומת הלב מהဟייה האמיתית שהניחה על השולחן. ואכן השיטה פعلا, וכי בכלל עוסק בסוגיה שהעלה לדיוון: הכל עוסקים בשאלת האם להשמש במיליה הנכונה ובמינויו המדויק.

אבל הבעיה היא בעיה אמיתית וחובה לעסוק בה. גורמים מסוימים גילו בשנים האחרונות כי צה"ל יכול לשמש כר נוח להחדרת עמדותיהם החרסניות, ומماם הם מפעלים מערכות החבות היקף שנועד להנוך מחדש את החיללים ולנטוע בהם את השקפת עולם הילברלי והמתבוללת.

המערכה מתנהלת בשני ראשין: גורמים ליברליים, המקבלים מימון זה, הקימו מוכנים ומדרשות והציחו להגעה לשיטופי פעולה עזומים עם חיל החינוך של צה"ל, וכן חופשיים את החילום לשטיפת מוח שיטתי. בtower כך הם מנחים בזוקפה לדחיקת רגליים של גורמים דתיים ולמניעת פעילות יהודיות מסורתיות בקרב החילום.

תחקירים שפורסמו בשנים האחרונות, בדבר עומק החדרה של אותם גורמים בתוך מערכות החינוך בצה"ל, צריכים לעורר Zuszu וdagga عمוקים. היילם וקצינים בעלי עולם ערוכים

יום צום ויום רצון

יום מקרוב

אלא שהגביה ישעיהו מגדר את התענית "יום רצון לה". גם הרמב"ם כותב שהחומרות נועדו לעורר הלבבות לפתוח דרכי התשובה". "יום רצון" זה מתגלה עליידי הצום. משמעתו האמיתית של הצום אינה העינוי שבצום שהיא עצמה, אלא הקרבה לקב"ה שבאה בעקבותיו.

הקרבה הזאת לקב"ה מושגת בשבת עליידי אכילה ושתייה דווקא. הנשמה היא המתענגת בקיום מצוות עונג שבת, בשעה שהגוף והנפש הbhמיה מתענגים מהתענוגה של הנשמה. כך יש גם בשבת העניין של "יום רצון לה". אכן רבינו יהודה סבור שאפשר להשיג את כל מהות הצום כבר ביום השבת, ולכן אין להשליכו כלל. אך חכמים סבורים שלא כל אדם מסוגל הגיעו למדרגה זו. אמן שבת היא "יום רצון", אולם רק לעניינו של יום התענית, ועליז להשלים את חובות התעניתcadם.

(לקוטי שיחות ברוך לוי, עמ' 156)

אמרת השבוע

למי מגלים סודות

כאשר נתמנה רבינו משה טייטלבוים, בעל יישמה משלה, לרבה של העיר אויהלי שבוהונגריה סיירנו לרבי יצחק אייזיק מקאליב שרבי משה מצפה מאוד לביאת המשיח. הגיב רבינו יצחק אייזיק: "אם ארצתך, תוכל להחיש את בואו".

הגיעו הדברים לאוזני רבינו משה, ומיד נסע לאקליב וכנס קורת טורה לבתו של רבינו יצחק אייזיק וухק: "אם אמן ביכולתכם הדבר, למה אתם משתהים!".

השיב רבינו יצחק אייזיק: "על משה רבנו נאמר 'בכל ביתך נאמן הוא'. הקב"ה מגלה לצדיקים הקדושים אילו סודות מכבשוונו של עולם, והוא סומן עליהם שישתמשו בהם על-פי רצונו. רגע רצון ה' לעצב את הגאותה, ואין בכוחו לעפעול נגד רצונו. ולכן גלו זאת לכם, כי אתם, ברוב תשוקתכם לנגולה, לא תוכלו להתפרק...".

פתחם חסידי

"פרשת פונחס נקרה דרך כלל ביום בין המצרים", ولكن קוראים בה בפרשת הקרבנות, כדי לעורר את לבבות ישראל שישתוקקו לבניין בית המקדש" (שפט אמרת

ואולם כאשר הברית חלה בתשעה באב עצמו ימשיך בעל הברית בזום עד הערב.

אם דעת חכמים היא שהצום מועתק באופן מלא ליום ראשון, איך אפשר להתריך להפסיק את הצום לרגל ברית? مكانו שלכל הדעות צום נדחה אינו חמוץ כמו צום במועדו המקורי, אלא שהמחלוקה בין רבינו יהודה להחכמים היא על משמעותה של הדרישה עצמה.

יום ושבת

בתענית שני עניינים: יום התענית, וחובת הצום של האדם. במקורה של צום דחוי חכמים סבורים שעניינו של יום התענית נותר במועדו המקורי, בשבת, ואילו היבטים הנוגעים באדם נדחו ליום ראשון. לעומת זאת, רבינו יהודה סובר שגם עניינו של יום התענית נדחה.

ועדיין נשאלת שאלה: איך סבורים חכמים שבשבת קודש יש מהות يوم התענית, והלא יום השבת אסור בתענית מן התורה, ואף יש להרבות בו באכילה ושתייה. וכי אפשר לומר שיש כאן 'תענית'?

מעשה הקרבנות | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

שם הויה. הקרבנות של כל ראש חודש עולמים למעלה על-פי ה指挥 של חדש מסויים זה. (אור תורה)

הכוונה שונה

אמנם בכל ראש חדש הקריבו אותם קרבנות, אבל הכוונה השתנה על-פי ה指挥 של אותו חדש. כפי שמצוינו בקרבנות הנשיים, שכולם הקריבו אותם קרבנות, אבל לכל נשיא הייתה כוונה אחרת.

(הצמלה צדק)

גilio בועלם

"ר' ניחוח לה" (במדבר כה,ח). מביא רש"י: "נחת רוח לפניו שאמותי ונעשה רצוני". עניין זה נאמר בקרבנות דוווקא אף שככל המצוות גורמות גילוי או בנשמה, אלא שאין גilio זה נראתה וניכר בעולם. שונות מצוות הקרבת הקרבנות, הגורמות לירידת אש מן השמיים, גilio הנראתה במוחש בעולם, על המזבח.

(לקוטי תורה)

שני תלמידים

"שנים ליום עולה תמיד" (במדבר כה,ג). אדם מישראל צריך לחייב על.Libvo בכל יום שני תלמידים: "שיותה ה' לנגיד תלמיד" ו"חטאתי נגדי תלמיד".

(מגן צדקה העתיק)

חכמי המשנה נחלקו בעניינו של יום תענית שחל בשבת. רבינו יהודה אומר "הויל ונדחה ידחה", ואילו חכמים חולקים עליו, מה עמד ביסוד המחלוקת ביןיהם? נראה שההידון עוסק בשאלת אם דחית התענית ליום ראשון משמעה העתקת הצום למחרי, או שזו השלהמה בלבד של החובה לصوم, ואילו תאריך הצום המקורי נותר בשבת.

רבינו יהודה סבור שאפשר לנתק את התענית ממועדיה המקורי, וכך צום ביום ראשון הוא 'תשולומי' בלבד לצום המקורי שנדחה. לעומת זאת, חכמים סבורים שהעתיקת התענית היא מלחתחילה, וכל עניינו הצום מועתקים ליום ראשון.

יום דחוי

אלא שקשה לומר שזה ההסביר בדברי חכמים. הלא בשלהן ערכן נפסק במפורש שצום דחוי הלוא בשבת ערך נפסק במפורש שצום דחוי חכמי שבשבת נדחה. למשל, כאשר צום תענית באב חל קל יותר. במקרה הראשון תגרום ברית מילה בשבת ונדחה ליום ראשון תגרום ברית מילה להפסקת הצום אצל בעל הברית - "אינו משלים תעניתו לפי שום טוב שלו הו".

מן המעיין

הקרבן האמתי

"את קרבני לחמי לאשי" (במדבר כח,ד). מהו קרבני, קרבן האמתי? – זה "לחמי", הלחם שננותנים "לאשי", لأنשים שלוי, לבני, היינו לצדקה.

(רבי פינחס מקוריץ)

קרבן תמיד

"עלות תמיד העשויה בהר סיני" (במדבר כח,ו). בוגרמא (מנחות קו) נאמר שבזמן שאין בית המקדש קיים, הקורא בפרשת הקרבנות כאילו הקרבן קרבן. לכן תקינו לומר בתפילה את פרשת תמיד בכל יום. וזה שנאמר "עלות תמיד" – כדי תהיה תמיד, אף בזמן שאין בבית המקדש קיים, עליידי "העשויה בהר סיני" – עליידי התורה שניתנה בהר סיני.

(מאוצרנו היישן)

עבודה בחמימות

"ашה ר' ניחוח לה" (במדבר כח,ח). "ашה", כאשר אדם עובד את ה' בחמימות ובתહלה, הרוי וה ר' ניחוח לה".

(המגיד ממדרידיש)

צירוף ייחודי

"עלות חדש בחודשו" (במדבר כח,יד). בכל חדש מאיר צירוף אחר משנים-יעשר צירופי

הקשר הכשר

בפקיד חדש, שהוא לא ראה קודם לכן, הדבר עורר בו תקווה כלשהי. זו התגברה כאשר הפקיד נתה לו חביבות יצאת דופן, הוא קיבל אותו במאור פנים והתענין בשלומו.

"ספר לי בבקשתך על עצמן", ביקש הפקיד. "היכן נולדת?"
"ברוסיה", השיב מולייק.

"אך בדרכון שלך כתוב שנולدت בפולין!", תמה הפקיד.

"זה היה דרכון מופיע", השיב מולייק. "בזכותו הצלחנו להיחלץ מברית המועצות".

"מעניין", אמר הפקיד, בעודו מעלה בדף הרכוכן. "גם אני יליד רוסיה. היתי חיל בצבא האדום, ובימי המלחמה אושפזתי. בימי שלצידי שכח חיל בעל שם משפטה כשלך. אני זוכר שאשתו הייתה מקפידה לבקר אותו תכופות, כדי להביא לו מזוןCSR".

"זה היה אביו", נזעק מולייק בהתרגשות, "והיאše שביקרה אותו היתה אימי. פעם אחת אף ה策טרפה אליה לביקור".

הפקיד הביט נדחים במולייק, מנסה לעכל את משמעות המפגש המפתיע. כשהתעתשו השניהם, החליפו פרטיטים נספפים. הפקיד שמח לשמעו שהמשפחה עברה בשלום את תלאות המלחמה.

"אתה יודע מה עשה אביך במזון הכספי שהבאה לו אמך, אחרי שנפרדה ממנה והלכה?", שאל את מולייק.

"מן הסתם מיהר לאכול אותו, שכן שום דבר אחר לא בא אל פיו. אבא שמר כשרות בכל תנאי, במסירות נפש אמיתית", השיב מולייק.

הפקיד הניד בראשו בשלילה. "לא", אמר, "זהו היה מתחלק איתי במזון, כדי שגם אני אוכל לשר בלבבד".

הפעם היה תורו של מולייק להגיד. אביו מועלם לא דיבר על כך...

"וכעת הבה ניגש לעניין שלו. אתה קטע הפקיד את מחשבותיו. מה אתה צrisk?".

"נדשות ממוני חמיש חתימות כדי שההלוואה תאושר", הציג את בקשתו בפעם המײידעיכמה.

"המתן כאן", הורה לו הפקיד ויצא מן החדר.

בעבור כמה דקות שב הפקיד ובידיו הטפסים החתוםים. ההלוואה אושרה.

(על-פי סיפורו של דוד זקליקובסקי,
ח'ב'ד. אורג)

וחש היטב על בשרו את מעלי**הבירוקרטיה**. זה היה בעוד בყורה, שכבר נהפכ לשגרתי, של מוליך במשרדי הסוכנות. הפקידים כבר הכירו את העולה החדש שמנסה את מזלוותו שוב ושוב. גם למוליך עצמו בנטיות ציפיות מרובות. אלא שהפעם נתקל

ערבות מטעם הסוכנות היהודית. פעם אחר פעם נסע מוליך לתל-אביב, אלומת הסוכנות היהודית בתל-אביב, בכל פעם שב ריקם. הפקידים דחו אותו שוב ושוב, בתואנות שונות. הוא לא אמר נושא. אחרי כל דחיה שב והטריה את עצמו בנטיות הארכות מירושלים לתל-אביב, אלא שהפעם נתקל

כאשר נחום גורביץ' אוישפז בעקבות התקף כיב קיבת קשה, נשמה משפחתו לרווחה. במצבה של הימים ההם, ימי מלחמת העולם השנייה, היה מוטב לו לבלוט בORITY של אשפו מלחמות לוחם בצבא האדום.

נחום שימש קצין אספקה בצבא הרומי. הפקיד היה כורך בסכנה, שכן לא אחת הפיצ'ו הגרמנים את מחסני האספקה, אך היה בו גם יתרון גדול – היה להו יכול לשמור על הקשרות.

נחום דאג לא רק לעצמו. כאשר שמע על יהוד' בסביבתו, דאג לו למונון. לא אחת הציגים פשוטו כמשמעו. ליהודים רבים הוא היה מלאך הצלה.

עתה, כאשר אוישפז, הייתה אשתו, בתיה, דואגת לו למונון כשר. אלה היו ימי רעב ומחרס, אך היא הצליחה, ברוב תושיה, להבטיח למשפחתה מזון. עם פרוץ המלחמה קנחה כירחות לחם רבבות. פרשה אותן לפירות ועשה מהן צנינים. כך היה לבני המשפחה מלאי מזון לימים הקשים.

לצדיו שכב עוד חיל' יהוד'. בין השניהם נקשרו ידידות. שלוש פעמים בשבוע זכה נחום לביקור של רעיתו. היא טרחה והכינה בעבודו ארוחה טוביה, ולא חסכה במאכרים לבוא אליו.

המלחמה נסתיימה. משפחת גורביץ' הודתה לבורא העולם על שככל בניה נותרו בחיים, בשעה שהמוסות והשלול נגסו בכל פניה. כעת ניסתה להימלט מרוסיה הקומוניסטית. ההורם השיגו דרכונים פולניים מזויפים. ובעוורותם הצלicho בשנת תש"ו (1946) למלט את המשפחה, מזור התהווות לפטיטים פולנים. בהמשך היגרה המשפחה לאוסטרליה.

חלפו שנים. מולייק, בן נס של נחום ובתיה, נשא אישה והקם משפחה. כאשר נולדו להם שני ילדים החיליטו עליה לארץ. עם עלילותם התגוררו בביתו של קרובו, והכירה מושפה בירושלים. מולייק מצא עבודה, וכעבור זמן מה החלו לחפש דירה משליהם.

הם מצאו דירה הולמת, אך הכספי שברשותם לא הספיק לקנייתה, והוא עלייהם ללוטות כספים רבים. כדי לקבל את ההלוואה נדרשה

מאט מנחם ברוד

לומדים גאולה

מיום ליום מתקרבים

הציפייה לביאת המשיח ולגאולה האמיתית והשלמה חקרה בלב שיטת החסידות. אחד הטעמים העיקריים של מילוי תורה החסידות בדורות האחרונים דוקא הוא הצורך להוכיח את העולם לקראת גilio פנימיות התורה בזמן הגאולה. ידועה גם תשובה של המשיח לבעש'ע, עלילית הנשמה שעשה, כי יבוא "לכשופצו מעיןותיך חוצה". כאן בולטת עוד יותר הזיקה של תורה החסידות לביאת המשיח.

ככל שהתקדמות הדורות והתקרבותו עד יותר לזמן הגאולה גברה הציפייה לנאהלה הקדובה, והדבר מצא את ביטויו בהתבאותוויותיהם של גודלי ומואריו החסידות בעניין זה. ידועים ומפורסמים המאמצים שעשו כמה וכמה מצדקי החסידות, עד מסירות נפש ממש, להוכיח את באו הגאולה. בדברי תורה אנו רואים את עצמת הציפייה ואת התהווות העזה שנהזה זה עומד אחר כותלנו.

כ"ק אדמור' הרש"ב התבטא בשיחותיו על קרבת הגאולה. "משיח כבר מוכן לבוא. כל יעכוו איינו אלא מפני עניין מסוים שיש לו לגמור עם מישחו בברבריא (עלפי מאמר חז"ל בשיר השירים בה ב': 'אחד מכמ גולא לרבריא'). על כל אחד ואחד לחושב שהוא האחד הזה" (ספר השיחות תורה שלום ע' 15). פעם לאחרת הזכיר: "דור זה הוא של משיח, בלי שום ספק!icut הוא הכרור הכי אחרון" (שם ע' 74).

בנוי, אדמור' הרץ'ץ, הוסיף ביחס את עול הגאולה הקדובה. וכך אמר: "משיח כבר קרוב. מי שיש לו חשש שמיעה טוב וחושך ראייה טוב – שומע את קולו וראוו" (ספר השיחות תרצ"ו ע' 316). ועוד: "משיח כבר כאן: הנה זה עומד אחר כותלנו. בעולם עליון יותר כבר שwon ושמחה; והוא כבר בא! אלא שכאן – בעולם הזה – ממתין הוא לבני ישראל שייעשו תשובה" (ספר השיחות תש"א ע' 81).

עוד אמר: "עומדים אנו על סוף הגאולה, וצריך להתחזק כדי שלא להחמי את הזמן בתרדמה (כידוע, בשעת הלילה האחרון, קודם שמאייר היום, מותחנת השניה). כאשר פוגשים יהוד' (ספר השיחות תרצ"ו ע' 317). תירדם בטרם יאיר היום! עד מעט קט, כאשר יגיע אוור היום, תתחרط על קר" (ספר השיחות תש"א ע' 317).

בצורות האיות שבערו על עם ישראל בדור הקודם ראה אדמור' הרץ'ץ חלק מחייב משיח: "כל הצרות שעברו ושבורות עליינו הן טבילה ברותחין, טבילה המעבירה כל זהמה. אחירין נוכל לקבל את פני האורח שלנו, משיח זקוננו" (אגרות קודש שלוvr ב', עמ' תקלא).

שכינתא בגלותא

ההטעורות העצומות שעורר הרב מליבאוייטש בעניין האמונה והציפייה לביאת המשיח – מן המפורסמות היא. ככל שחלפו השנים התעצמו התבאותיו בדור הגאולה הקדובה והעומדת בפתח ממש. באחת ההתוועדות נדרש לשאלתיה איך אמרוים שהגאולה קרוובה קל'יך, והלא לפני ארבעים שנה כבר אמר אדמור' הרץ'ץ שהגאולה קרוובה. השיב הרב: "אדרכה, אם כבר לפני ארבעים שנה הייתה הגאולה קרוובה, ודאי ג'ראי שעכשיו היא מוכרכה לבוא..."

הציפייה לגאולה מהולה גם כן בצעיר על הגלות המתארכת. הרובי, שניהל מהלהות ה' ברכמה ונמד כארוי בחזיותות ובזבון, היה פורץ בכמי מор כאשר היה מדבר על הגלות. לא אחת היה קולו נשבר וدمעונו וקונקט את גרונו, כשהיה מדבר על שכנתא בגלותא ועל שכבר עברו יותר מאלף ותשעים שנים ועדיין לא נושענו. כי הציפייה לגאולה והכאב על הגלות הם למעשה שני צדדים של אותו מטבח.

רבה פיננסון ביום השואה בנים, השבוע

מנוסה צואת מסכנת את שלומם של היהודים שעדין אינם יכולים לעלות. צרך לעלות לארכ מתחן שיקול דעתו, ואנחנו מנסים לסייע לעולים גם בקבלתם בארץ".

ביום שהתרחש בו הפגיעה נערך בבית שמש כינוס בוגרים של תלמידי בית הספר בניין, המתגוררים בארץ. רעייתו היהיטה אורחת הכבוד בכינוס. הוא עצמו היה אמר לו להשתתף גם כן, אך ברגע האחרון ביטל את טיסתו, בשל אילוץ טכני. בדייעבד, נוכחותו בעיר הייתה חשובה לחיזוק הקהילה ברגעים הקשים. "אנחנו ממשיכים בשילוחותנו, ביתר שאת וביתר עוז", הוא אמר בסיום השיחה.

ניס היהודית חוזרת לשגרה

הריביירה הצרפתית, בדרך-מזרחה צרפת. ביום שלישי בשבוע, י"ג בתמוז, הוא אמר לחנוך פתיחת בית ח'ד חדש באי קורסיקה.

פריחה יהודית

כשלושים אלף יהודים מוגוריים בניין, ובבעורם פועלים בעיר שלושה בתי ח'ד, בית ספר שבו לומדים כשלוש מאות תלמידים, מסעדה יהודית, מרכז תוסס לצעררים, מקווה מהודר, 'טנק' מוצעים מיוחד, פעילות יהודית לבנים ועוד.

לדברי רבה פיננסון, החיים בניס נמשכים. "חו' מהרחב שבנו התרחש הפגיעה העיר חורה לשגרה", הוא מספר. אנחנו תופסים אותו בסינו של טקס רשמי, המציג את יום השואה בצרפת. הוא נשא דברים לצד ראש העיר. "יש לנו בצרפת הרבה יותר הבנה למתחולל בארץ. ראיון העיר התבטא: 'כשיש פיגוע בישראל – זה כמו פיגוע בניין, ולהפוך' כשבוגרים ביהודי בעולם, פוגעים בפועל גם בצרפת".

לא למנוסת בהלה

בעקבות הפגיעה חוותו ונמשכו הקולות הקוראים היהודי צרפת לעלות ארץ. "הקו שלנו לא השתנה לאור כל שנות פעילותנו", מבהיר הרוב פיננסון. "אסור בשום אופן לעזוב בגל פחד, כי

בשעה 40, ביום חמישי שעבר, עמד הרוב יוסף- יצחק פיננסון, שליח ח'ד בניס שבצרפת, ומסר שיעור תורה. ילוט אמבלנסים קטעו את השיעור. הרוב הבין שדבר מהrig ארע. כשיצא לרחוב ראה שוטרים רבים, והלו הורו לו שלא יצא כי המצב מסוכן.

পিগু হেনক হোরাশ ব্রেক চেম্প কুকুল মেটে কুকুל মেটে কুকুל মেটে কুকুל মেটে কুকুל মেটে কুকুל মেটে কুকুল মেটে কুকুל

מתברר כי המדריכות ניצלו בסיס גדול. הן ראו הכלול ונמלטו מהירות. "הבנות היו בהלם מוחלט. כמעט התעלפו", הוא מספר. "המראות המזועגים שראו היו קשים. הודיעו לה' שלא נפצעו. בתחילת הייתה מחשبة להחזרם לבתיהם, אבל הן התעקשו להמשיך ממתינים ימים".

השנה יציוו רבה פיננסון (65) ארבעים שנות שליחות בניס. הוא החלich הראשי של

פינת ההלכה

צום נדחה

שאלת: מה דין צום י"ז בתמוז שחול בשבת?

תשובה: החזו עצמו נדחה ליום ראשון. גם בין המצרים מתחלים ביום זמני השבת. ואולם ואנורים שדיני בין המצרים מתחלים כבר בשבת.

יש קהילות (כגון הנוהגות על פי הארי ז"ל) הנמנעות מלברך ביום חמישי גם בשבתות של ביום המצרים. הפסיקים הולקים ביום חמישי בשתת' ובשנת' ומנגנים מיכן; ומנהג ח'ד להקל בזעה. הרבי בשנותיו מגדיר עליון בית הבחירה.

הפטרת השבת של 'בין המצרים'. נער שמניג למצוות ביום חמישי הראשון, שנולד ב'ח' בתמוז) חייב ליטול את ידו ב'ח' ב'ח' בתמוז, אפיק-עלפי שב'ח' בתומו עדין לא היה בן החובל.

מכיוון שהצום נדחה, אם הלה ברית מילה ביום

גפן בס"ד

ביטוח משכנתא

בתנאים מיוחדים

כול בשוטה צד ג' + גנרטה + בטוח לרעידות אדמה

טלפון: 077-444-7777

e-mail: info@basad.co.il

קלף קוף אג'לי

קלב והעל עבריה

המלול שיט בוכרה, קיאקיט בירין

טיפע האמנים ב-2 תנויות כל יומי!

פעילות לדיים מיום | צ"א-ג' 28-31.8

טלפון: 09-8616-770

פסגת הנופש באירופה

Val Thorens הר האלפים

הcroftים 2,300 מטר

שבעת החולות 5,500 נס לאדם מלא: טיסות, אארוח מל'א + טול מל'ו!

טלפון: 09-29.8-15-22-22